

Sygn. akt XVIII C 1841/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - SSO Iwona Godlewska

Protokolant - st. sekr. sąd. Iwona Kucemba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2019 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa **A. D.**

przeciwko **Portowi Lotniczemu (...)sp. z o.o. w P.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 112.711,06 zł (sto dwanaście tysięcy siedemset jedenaście zł i sześć gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
 - a) od kwoty 28.360 zł od dnia 19 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty,
 - b) od kwoty 2.975 zł od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
 - c) od kwoty 5.000 zł od dnia 14 września 2017 r. do dnia zapłaty,
 - d) od kwoty 76.316,82 zł od dnia 5 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie co do kwoty 3.665 zł;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. kosztami procesu obciąża pozwanego w całości pozostawiając szczegółowe rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się wyroku.

SSO Iwona Godlewska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 stycznia 2016 r. powód A. D. działający przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego Portu Lotniczego (...)Sp. z o.o. z siedzibą w P. na jego rzecz kwoty 40.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, w tym 5.000 zł tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych w budynku mieszkalnym powoda wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz 35.000 zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości powoda. Nadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wskazał, że jego nieruchomość zabudowana budynkiem mieszkalnym o pow. użytkowej ok. 130 m² położona jest w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania wprowadzoną przez uchwałę Sejmiku Województwa (...) nr(...) z dnia 30 stycznia 2012 r., która wprowadziła ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenów, wymagań

technicznych dotyczących budynków oraz sposobu korzystania. Wskazał, że odszkodowania z tytułu spadku wartości nieruchomości dochodzi na podstawie art. 129 ust. 2 u.p.o.ś., oraz z art. 435 k.c. w zw. z art. 322-328 u.p.o.ś, natomiast kosztów rewitalizacji akustycznej budynku dochodzi na podstawie art. 129 ust. 2 u.p.o.ś. oraz art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. Zaznaczył, że głównym źródłem uciążliwości akustycznej dla środowiska są operacje lotnicze powodujące duży hałas w otoczeniu, który jest podstawowym z niekorzystnych czynników wpływających na zmiany wartości nieruchomości. Powód dodał, że występujący hałas wpływa negatywnie na komfort jego życia, ponieważ jest narażony na jego oddziaływanie. Ograniczenia wynikające z wprowadzenia strefy ograniczonego użytkowania spowodowane przelotami samolotów powinny być zrekompensowane poprzez stosowne odszkodowania. Dodał, że zmniejszenie wartości nieruchomości następuje wskutek ograniczeń i wpływu czynników uciążliwych. Nieruchomości położone w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania są postrzegane jako mniej atrakcyjne i gorsze od innych. Natomiast kwestia spadku wartości nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jest związana z rynkiem lokalnym, który może mieć złą opinię opartą na występujących negatywnych czynnikach środowiskowych. Ryzyko powiększenia się zakresu uciążliwości oraz wpływ hałasu na zdrowie i samopoczucie ludzi powoduje mniejsze zainteresowanie gruntami inwestycyjnymi i potencjalnym zakupem nieruchomości w tym rejonie na cele mieszkalne jak i gospodarcze. Powód zaznaczył również, że najistotniejszym ograniczeniem w korzystaniu z nieruchomości, poza ograniczeniami w przeznaczeniu terenu, jest konieczność znoszenia przez powoda normatywnie dopuszczonych przekroczeń norm hałasu. Wskazał, że o ile poprzez nakłady dla zapewnienia właściwej ochrony akustycznej da się zapewnić „znośne warunki” do dalszego zamieszkiwania w budynku powoda, to takiej ochrony nie da się zapewnić poza budynkiem (k. 2-17 akt).

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 kwietnia 2016 r. pozwany Port Lotniczy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., działając również przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany zarzucił powodowi nie udowodnienie żądania pozwu. Zaznaczył, że strona powodowa nie udowodniła faktu, że nieruchomość jest położona w strefie OOU, ani ograniczeń, którymi rzekomo jest dotknięta nieruchomość.

Pozwany wskazał, że samo wprowadzenie obszaru nie przesądza bowiem automatycznie o odpowiedzialności odszkodowawczej. Odszkodowanie służy za konkretną szkodę, która powstała w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości. Pozwany podniósł, że powód nie wykazał, iż w związku z tworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania poniósł szkodę, w czym w jego przypadku polega ta szkoda, oraz w jaki sposób w stosunku do powoda wskutek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania nastąpiło ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości. Zwrócił również uwagę na to, że powód nie wykazał, by na jego nieruchomości występowała ponadnormatywna emisja hałasu, a samo wprowadzenie OOU nie przesądza o tym, że taka emisja na nieruchomości rzeczywiście występuje. Pozwany sprzeciwił się twierdzeniom powoda, że skutkiem położenia nieruchomości w pobliżu lotniska jest postrzeganie jej jako mniej atrakcyjną. Niejednokrotnie jednak takie właśnie położenie nieruchomości postrzegane jest jako atut, zapewniający bardziej rozwiniętą infrastrukturę w pobliżu nieruchomości, lepsze drogi, nowe inwestycje, miejsca pracy.

Pozwany wskazał, że objęcie obszarem ograniczonego użytkowania zabudowy mieszkaniowej położonej w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania miało na celu zagwarantowanie dodatkowej ochrony dla nieruchomości położonych w najbliższym otoczeniu lotniska. Zdaniem pozwanego, wprowadzenie OOU stabilizuje rynek nieruchomości, bowiem działalność pozwanego poddana jest większym rygorom, zaś poziom hałasu jest monitorowany i kontrolowany. Pozwany zwrócił uwagę, że OOU utworzono w oparciu o maksymalny poziom hałasu, nie zaś średni poziom hałasu emitowany przez lotnisko. Zatem zdaniem pozwanego, nie jest tak, że powodowie codziennie narażeni są na hałas na poziomie górnej granicy dopuszczalnej w OOU. Pozwany zaakcentował również, że podjął szereg działań mających na celu ograniczenie hałasu emitowanego przez lotnisko jak m.in. ograniczanie liczby operacji lotniczych w porze nocnej do 12 startów i lądowań czy wyłączenie z eksploatacji głośniejszych i przestarzałych

samolotów pocztowych. Dodatkowo pozwany wprowadził procedurę koordynacji lotów, czego efektem jest m.in. zmniejszenie uciążliwości funkcjonowania lotniska w porze nocnej.

Pozwany zwrócił także uwagę, że powodowie nabywając nieruchomości mieli świadomość sąsiedztwa lotniska, które stale się rozbudowuje.

Pozwany zakwestionował także roszczenia powodów z tytułu zwrotu nakładów na zapewnienie właściwego klimatu akustycznego, wskazując, że przesłanką zapłaty odszkodowania każdorazowo jest zaistnienie szkody. Pozwany zauważył, że nie można automatycznie przyjmować istnienia szkody, albowiem może okazać się, że określony obiekt budowlany spełnia wymagania obowiązujące w obszarze ograniczonego użytkowania, bez potrzeby dokonywania dodatkowych nakładów. Ponadto podkreślił, że ochronie akustycznej nie podlegają całe budynki, ale jedynie określone w Polskich Normach pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi (np. sypialnie, pokój dziecięcy, ale już nie korytarz czy łazienka) (k. 66-78 akt).

Pismem z dnia 15 kwietnia 2016 r. powód w całości podtrzymał zgłoszone w pozwie twierdzenia. Wskazał, że odpowiedź na pozew strony pozwanej zawiera szereg nieprawdziwych twierdzeń. Zaznaczył, że dopiero utworzenie OOU stanowi podstawę do wystąpienia z roszczeniami w stosunku do pozwanego. Pozwany w sposób negatywny oddziaływał na środowisko w 2005 r., jednakże powód nie posiadał roszczeń cywilnoprawnych w stosunku do pozwanego, a jedynie środki ochrony administracyjnej przewidziane w ustawie Prawo ochrony środowiska. Wskazał, że nie jest możliwe, aby przed 2005 r. pozwany przekraczał dopuszczalne poziomy hałasu, a nie utworzono by dla niego OOU. Zaznaczył, że już z poprzedniej dokumentacji środowiskowej wynikał obowiązek utworzenia OOU, tyle tylko, że znacznie mniejszych rozmiarów. Pozwana jednak w znaczny sposób zwiększyła swoje oddziaływania, zwiększyła perspektywy rozwoju i tym samym podjęła decyzję o istotnej rozbudowie infrastruktury lotniskowej. Dodał, że skutkiem utworzenia OOU jest zawężenie granic prawa własności, gdyż nieruchomość od teraz znajduje się na obszarze gdzie trwale obniżono standard jakości środowiska. Powód stwierdził, że pozwany opiera się tylko na badaniach przeprowadzonych w ciągu kilkunastu lat w 2009 r. i następnie na dokumentach, które wiążą tylko stronę pozwaną. Powód dodał, że opiera się on na akcie prawa miejscowego o charakterze powszechnym na danym terenie, który wiąże obie strony jak i sąd.

Pismem z dnia 3 grudnia 2018 r., powód rozszerzył powództwo do kwoty 112.711,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, z tym, że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a w tym:

- 1) kwotę 31.335 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, z tym że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
- 2) kwotę 81.376,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, z tym że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Lotnisko (...) powstało w 1913 roku jako pruskie lotnisko wojskowe w Ł. pod P.. Przed I Wojną Światową, a także w czasie jej trwania, na lotnisku funkcjonowała szkoła pilotów, obserwatorów i mechaników, poza tym naprawiono samoloty i składowano sprzęt lotniczy. W latach 1931 – 1938 nastąpiła rozbudowa cywilnej części lotniska, port w Ł. stał się drugim po (...) lotniskiem w kraju. W 1987 roku powstało Przedsiębiorstwo Państwowe (...), które przejęło zarządzanie lotniskiem w Ł.. W 1993 roku przystąpiono do budowy nowego terminalu pasażerskiego, uruchomiono pierwsze połączenie zagraniczne do Düsseldorfu. W 1996 roku rozpoczęto rozbudowę i modernizację terminalu (przeprojektowanie całego obiektu, zmiana funkcjonalności pomieszczeń, połączenie hal przylotów i odlotów) oraz podpisano porozumienia w sprawie utworzenia spółki Port Lotniczy (...). W dniu 11 lipca 1997 r. utworzono spółkę Port Lotniczy (...), której udziałowcami są Przedsiębiorstwo Państwowe (...), Miasto P. oraz Skarb

Państwa. W dniu 23 września 1997 r. otwarto zmodernizowany dworzec lotniczy, którego powierzchnia użytkowa zwiększyła się do 2 400 m kwadratowych. Dzięki temu możliwe stało się odprawienie 100 000 – 200 000 pasażerów rocznie. W 2000 roku rozpoczęto prace przy budowie terminalu pasażerskiego, przystąpiono do modernizacji i rozbudowy płyty postojowej samolotów, uruchomiono połączenia do Brukseli i zawarto porozumienia o współpracy z Frankfurt Airport. W 2001 r. oddano do użytku dwa nowoczesne terminale: pasażerski i cargo oraz nową płytę postojową. W 2002 roku uruchomiono połączenia do Wiednia i Frankfurtu nad Menem. W 2003 roku uruchomiono połączenia do: Kolonii/Bonn, Wiednia, Monachium, Londynu, oddano do użytkowania zmodernizowany terminal GA. W 2004 roku uruchomiono połączenia do Brukseli i Monachium. W latach 2005 – 2007 uruchomiono kolejne połączenia do: Londyn Luton, Londyn Stansted, Dublin, Liverpool, Sztokholm, Barcelona-Girona, Bristol, Dortmund, East Midlands, Londyn Gatwick, Edynburg, Paryż-Beauvais, Rzym-Ciampino, Kraków. W 2008 roku przystąpiono do rozbudowy terminalu pasażerskiego i dostosowano infrastrukturę do obsługi ruchu w strefie Schengen. W dniu 28 lutego 2011 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w P. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „Rozbudowa i modernizacja Portu Lotniczego (...)”. W kwietniu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę terminalu pasażerskiego – projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. W czerwcu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę płaszczyzn lotniskowych – projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. W maju 2012 r. odbyły się uroczyste inauguracje rozbudowanych płaszczyzn lotniskowych – nowej równoległej drogi kołowania oraz rozbudowanej płyty postojowej oraz otwarcie rozbudowanego terminalu pasażerskiego – strefa przylotów i przyszła hala odpraw. W lipcu 2012 r. rozpoczęto kontynuację rozbudowy terminalu pasażerskiego – początek prac przy budowie nowej sortowni bagażu oraz rozbudowie strefy odlotów. W 2000 r. z Portu Lotniczego (...) skorzystało 227.847 pasażerów, przy liczbie 13.225 operacji lotniczych. W 2008 r. z Portu skorzystało już 1.274.679 pasażerów, a operacji lotniczych odnotowano w liczbie 23.609. W 2012 r. z Portu skorzystało 1.595.221 pasażerów i odbyło się 25.261 operacji lotniczych.

Lotnisko cywilne (...) jest własnością pozwanej spółki Port Lotniczy (...)Sp. z o.o. w P..

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę Nr (...) w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P., która weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r. Uchwała ta utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P., podzielony na dwie strefy tzw. strefę wewnętrzną i tzw. strefę zewnętrzną, a w nim określiła ograniczenia w zakresie przeznaczania terenów, wymagań technicznych dotyczących budynków oraz sposobu korzystania z terenów.

Zgodnie z § 3 uchwały, granicę zewnętrzną obszaru ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie:

- 1) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 55$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych;
- 2) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $L_{AeqN} = 45$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych;
- 3) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 50$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska;
- 4) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $L_{AeqN} = 40$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska.

W myśl postanowienia § 4 uchwały, w obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy:

- 1) strefę zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, określona w § 3, a od wewnątrz linia będąca obwiednią;

a) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 60$ dB oraz dla pory nocy $LA_{eqN} = 50$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych;

b) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 55$ dB oraz dla pory nocy $LA_{eqN} = 45$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska;

2) strefę wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy lotniska.

W obszarze ograniczonego użytkowania zabroniono przeznaczania nowych terenów pod budowę szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz pod strefy ochronne „A” uzdrowisk (§ 7 uchwały).

W obszarze ograniczonego użytkowania określono następujące sposoby korzystania z terenów w strefie wewnętrznej (§ 8 ust. 2):

a) zabroniono budowy nowych szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

b) dopuszczono rozbudowę, odbudowę oraz nadbudowę istniejących szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

c) zabroniono tworzenia stref ochronnych „A” uzdrowisk,

d) dopuszczono lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej, pod warunkiem zapewnienia właściwego komfortu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

W uchwale wprowadzono ponadto wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej (§ 9 ust. 2).

W § 2 pkt 3 uchwały wyjaśniono, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. W § 2 pkt 7 uchwały wyjaśniono także, iż przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej.

Na mocy tej uchwały opisana wyżej nieruchomość, należąca do powoda, znalazła się w tzw. strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania.

Okoliczności niesporne, jak również dowody: wyciąg z raportu o oddziaływaniu na środowisko „Rozbudowa i modernizacja Portu Lotniczego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością im. (...)” (k. 149-154-akt), uchwała Nr (...) w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P. wyciąg z decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w P. z dnia 28 lutego 2011 r. (k. 27-60 akt), wyciąg z protokołu kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w P. (k. 160-163 akt), wyciąg z decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 7 grudnia 2011 r. (k. 125-148 akt).

Powód jest właścicielem nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,0324 ha, dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Nieruchomość powoda znajduje się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska (...) w P..

Sejmik Województwa (...) uchwałą z dnia 30.01.2012 r., wprowadził strefę ograniczonego użytkowania wokół lotniska (...), przede wszystkim z uwagi na spodziewany poziom hałasu. Na poziom cen rynkowych wpływa m. in. tzw. świadomy nabywca. Planowany w przyszłości wzrost intensywności lotów nie daje możliwości poznania faktycznym właścicielom i potencjalnym nabywcom skali przyszłych utrudnień i ograniczeń z tego tytułu. Sam fakt wprowadzenia strefy ograniczonego użytkowania ze względu na spodziewany poziom hałasu lotniczego powoduje, że właściciele nieruchomości położonych w jej granicach, w tym potencjalni ich nabywcy, muszą liczyć się z odpowiednimi niedogodnościami tak w sposobie zagospodarowania, jak i w sposobie ich użytkowania. Świadomość uczestników rynku o potencjalnym podwyższonym ryzyku zamieszkiwania w okolicach lotniska, a w szczególności w obrębie utworzonego wokół niego specjalnego obszaru ograniczonego użytkowania, powoduje utratę wartości nieruchomości. Ograniczenia i niedogodności w wykorzystywaniu nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem są związane między innymi z hałasem lotniczym, którego wartość przekracza granice hałasu wyrażonego wskaźnikiem równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $L_{AeqD} = 60$ dB oraz dla nocy $L_{AeqN} = 50$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych, ustalonego we wskazanej wyżej uchwale.

Nieruchomość powoda ma kształt zbliżony do prostokąta. Zabudowana jest piętrowym, w całości podpiwniczonym budynkiem mieszkalnym w zabudowie bliźniaczej. W kondygnacji piwnicznej usytuowany jest garaż z urządzonym zjazdem z poziomu terenu. Ulica dojazdowa posiada trwałą nawierzchnię z kostki betonowej. Od strony frontowej i od strony ogrodowej urządzona jest zieleń ozdobna.

Przedmiotowa działka nr (...) w aktualnie obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego miasta (...) zatwierdzonym w dniu 30 stycznia 2007 r. uchwałą nr (...) Rady Miasta P. położona jest w terenie oznaczonym symbolem 13 MN. Symbol ten oznacza tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Dowód: wydruk z elektronicznej księgi wieczystej (k.21-22 akt), opinia biegłego sądowego B. W. (k. 203-244).

Pismem z dnia 26 lutego 2014 r. powód zgłosił pozwanemu roszczenie w trybie art. 129 ust. 4 ustawy Prawo Ochrony Środowiska wraz z zawezwaniem do podjęcia negocjacji w sprawie ustalenia wysokości szkody. Następnie pismem z dnia 27 lutego 2014 r. powód wniósł o zawezwanie pozwanego do zawarcia ugody tej treści, iż pozwany zapłaci na rzecz powoda kwotę 150.000 zł, w tym 90.000 zł w związku z ograniczeniami w korzystaniu z nieruchomości przewidzianymi w strefie obszaru ograniczonego użytkowania jak i 60.000 zł tytułem kosztów rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego. Posiedzenie ugodowe, które odbyło się w Sądzie Rejonowym Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, nie zakończyło się zawarciem ugody.

Okoliczności niesporne, a nadto dowody: Zgłoszenie roszczenia z dnia 26 lutego 2014 r. (k. 20 akt), wniosek o zawezwanie do próby ugodowej z dnia 27 lutego 2014 r. (k. 23-25 akt).

W związku z usytuowaniem nieruchomości w strefie wewnętrznej OOU wartość nieruchomości powoda uległa zmniejszeniu o kwotę 28.360 zł w związku funkcjonowaniem lotniska i w związku z wprowadzeniem uchwałą Sejmiku Województwa (...) nr (...) obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P..

Dowód: opinia biegłego sądowego B. W. (k. 203-244).

W związku z wprowadzeniem OOU dla lotniska (...) w Poznaniu nieruchomość powoda wymaga nakładów w celu dotrzymania norm co do izolacyjności akustycznej, polegających na wymianie stolarki okiennej oraz wykonaniu instalacji wentylacyjnej. Koszt nakładów, które powód powinien ponieść w związku z wprowadzeniem OOU w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego dla nieruchomości położonej w P., przy ul. (...), w związku z określeniem na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków w zakresie, w jakim dotyczą podwyższonych na tym obszarze wymagań izolacyjności akustycznej, zgodnie z uchwałą Sejmiku Województwa (...) nr (...) z dnia 30 stycznia 2012 roku, wynosi 81.376,06 zł.

dowód : opinia biegłego J. P. (k. 354-458)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów (urzędowych i prywatnych) oraz opinii biegłych sądowych B. W. oraz J. P..

Zgodnie z treścią art. 244 k.p.c. dokumenty urzędowe stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zgodnie natomiast z treścią art. 245 k.p.c. dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były kwestionowane przez strony. Również Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne z urzędu. Wiarygodność kserokopii dokumentów również nie budziła wątpliwości Sądu. Mimo, że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o istnieniu dokumentu o treści odpowiadającej kserokopii, to w niniejszej sprawie żadna ze stron nie podniosła zarzutów kwestionujących istnienie określonych dokumentów prywatnych czy urzędowych.

W opinii biegłego sądowego B. W. z dnia 23 marca 2017 r. dotyczącej ustalenia czy i w jakim zakresie doszło do spadku wartości nieruchomości powoda na skutek usytuowania w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P. biegły W. oszacował wartość przedmiotowej nieruchomości porównawczo w odniesieniu do innych wcześniejszych transakcji wolnorynkowych. Transakcje porównawcze zostały wybrane z rynku lokalnego o zbliżonej atrakcyjności lokalizacyjnej. Szacując nieruchomość biegły uwzględnił czynniki wpływające na jej skorygowanie w odniesieniu do nieruchomości porównawczych. Biegły wskazał, że obniżka wartości nieruchomości obejmuje rzeczywiste skutki ograniczeń w zabudowie, oddziaływania hałasu oraz podwyższonego ryzyka zamieszkiwania w pobliżu lotniska (...) na lokalny rynek nieruchomości po wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania. Biegły w swojej opinii wziął również pod uwagę fakt obciążenia nieruchomości hałasem lotniczym jeszcze przed wprowadzeniem stref O.U.

W opinii zaktualizowanej z dnia 12 czerwca 2017 r., będąca korektą opinii z dnia 23 marca 2017 r. biegły odniósł się do zarzutów wniesionych przez stronę pozwaną pismem z dnia 9 maja 2017 r. oraz przez stronę powodową pismem z dnia 4 maja 2017 r. Biegły wskazał, że w opinii zaktualizowanej uwzględnił uwagi pełnomocnika powoda w zakresie doboru transakcji do próbki reprezentatywnej. Korekta ta polegała na zastąpieniu jednej transakcji o cechach najbardziej odbiegających od przeciętnej, czyli transakcji w P. przy ulicy (...), a także na zastąpieniu czterech transakcji na nieruchomościach położonych w obrębie strefy OOU innymi transakcjami na nieruchomościach zlokalizowanych poza granicami tego obszaru. Wskazał, że skorygowana utrata wartości przedmiotowej nieruchomości wg poziomu cen aktualnych wynosi 31.335 zł. Oszacowany w opinii procentowy spadek wartości przedmiotowej nieruchomości zlokalizowanej w P. przy ulicy (...) wyniósł 7,0 %. Odnosząc się natomiast do zarzutów pozwanego wskazał, że przyjęta w opinii metodologia dotycząca ustalenia spadku wartości nieruchomości oparta jest o parametry odniesione do badań zagranicznych jak również częściowych badań polskich związanych z problemem spadku wartości nieruchomości w otoczeniu lotnisk. Zaznaczył, iż biorąc pod uwagę fakt, że lotnisko (...) funkcjonowało już wcześniej, należało jako punkt odniesienia do ustalania poziomu utraty wartości przyjąć wyższy poziom hałasu. W tym celu została przeprowadzona analiza uwzględniająca dane zawarte w dokonanych badaniach częściowych dotyczących kształtowania się cen nieruchomości w otoczeniu lotniska (...).

W opinii uzupełniającej z dnia 18 stycznia 2018 r. biegły ustosunkował się do zarzutów strony pozwanej wniesionych pismem z dnia 1 września 2017 r. i wskazał, iż w opinii z 23 marca 2017 r. najistotniejszą zasadą metodologii ustalenia spadku wartości nieruchomości jest przyjęcie zależności pomiędzy procentowym spadkiem wartości i poziomem hałasu lotniczego w miejscu lokalizacji nieruchomości. Nakreślił, że z uwagi na fakt przyjęcia w tej uchwale prognozy poziomu hałasu sięgającej 2034 rok, oszacowany w opinii spadek wartości nieruchomości uwzględnia prognozowaną sytuację w 2034 roku. Wskazał, że metodologia zastosowana w opinii daje bardziej dokładne wyniki w zakresie spadku wartości w powiązaniu z lokalizacją nieruchomości. Dodał, że oczywistym jest, iż nieruchomość położona blisko lotniska w korytarzu przelotowym traci na wartości zdecydowanie więcej niż nieruchomości położona wprawdzie w tej samej strefie wewnętrznej lecz tuż przy granicy ze strefą zewnętrzną.

W ocenie Sądu, metoda przyjęta za podstawę obliczenia utraty wartości nieruchomości powodów jest przekonująca tak poprzez jej stanowczość jak i klarowność. Strony nie wskazały takich okoliczności, które podważałyby wnioski

biegłego, w tym przyjętą metodę ustalenia utraty wartości nieruchomości po wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania jak również czynników decydujących o spadku wartości nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd ustalając istotne okoliczności sprawy oparł się na wyliczeniach biegłego W.. Biegły w sposób stanowczy ustosunkował się do zarzutów stron tak na piśmie. Opinia została sporządzona przez biegłego dysponującego wiedzą i doświadczeniem w sporządzaniu opinii w analogicznym sprawach związanych z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania i jest zgodna z zasadami logiki. Podkreślić należy, że biegły posiada uprawnienia legitymujące do wydawania opinii w w/w zakresie. Istotne, że to do biegłego należy wybór metodyki opracowania opinii, a okoliczność, że opinia biegłego okazała się niekorzystna dla stron nie oznacza, że jest ona niekompletna czy wadliwa.

Biegły sądowy J. P. z dziedziny inwestycji budowlanych i ich szacunku ekonomicznego sporządził opinie na okoliczność ustalenia czy budynek powoda spełnia normy izolacyjności akustycznej, a jeżeli nie to jakie nakłady i o jakiej wartości muszą zostać poniesione celem doprowadzenia budynku do stanu zgodnego z normami akustycznymi w związku z wprowadzeniem OOU dla Lotniska (...). Biegły w swojej opinii wskazał, iż przedmiotowy budynek mieszkalny przed wprowadzeniem OOU spełniał normy z zakresu akustyki ponieważ wartości równoważonego hałasu wewnątrz chronionych pokoi mieszkalnych w budynku powoda nie są przekroczone w odniesieniu do dopuszczalnych wartości hałasu wymaganych Polską Normą (...) oraz klimat akustyczny w pomieszczeniach budynku mieszkalnego był zachowany. Ponadto wskazał, że własności izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych budynku spełniają wymogi polskie normy (...) w zakresie ścian zewnętrznych, stropodachów oraz stolarki okiennej dla hałasu długookresowego w wysokości 60 dB. Budynek powoda znajdujący się w OOU w lokalizacji dla której, poziom dźwięku A od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych, jest ponad normatywny. Biegły w swojej opinii zaznaczył, że zachowanie normowych parametrów klimatu akustycznego w pomieszczeniach chronionych przedmiotowego budynku mieszkalnego wymaga poniesienia nakładów związanych z koniecznością zwiększenia izolacyjności przegród zewnętrznych budynku, z uwagi na występujący ponad normatywny hałas lotniczy a także zapewnienia właściwej wymiany powietrza w związku z brakiem możliwości otwierania okien z uwagi na ponadnormatywny poziom hałasu lotniczego.

Biegły na rozprawie w dniu 4 grudnia 2018 r. ustosunkował się do zarzutów wniesionych przez pozwanego pismem procesowym z dnia 28 września 2018 r. podtrzymując swoją wydaną opinie z małym zastrzeżeniem. Biegły wyjaśnił, że zastosowanie wentylacji nawiewno-wywiewnej zapewnia mieszkańcom komfort normowy a nie ponadnormowy jak i daje możliwość użytkowania z budynku. Wskazał, że w opinii wyliczył oraz ustalił konieczność wymiany okien na okna o zwiększonej izolacyjności akustycznej dostosowanej do istniejącego poziomu hałasu, potwierdzonego pomiarami monitoringu, prowadzonego przez lotnisko. Na takich pomiarach biegły oparł swoją opinię. Zaznaczył, nie mógł oprzeć się na stwierdzonym poziomie hałasu w chwili obecnej, ponieważ raport o ochronie środowiska został opracowany i złożony w Urzędzie Marszałkowskim i obejmuje prognozy do 2034 r. W związku z tą okolicznością, należało podnieść ustalony na monitoringu poziom hałasu dotyczący strefy wewnętrznej. Biegły wskazał, że budynek powoda był zabezpieczony do normowego poziomu hałasu i w związku ze wzrostem jego poziomu, przegrody zewnętrzne budynku musiały zostać przeliczone. Stropodach oaz ściany zewnętrzne spełniają normy dla podwyższonego hałasu, natomiast okna tych norm już nie spełniają. Wówczas mając to na uwadze, należało wymienić okna na dźwiękoszczelne. Biegły przyznał, się iż popełnił jeden błąd, albowiem zaliczył do wymiany małe okno w łazience chociaż posiada wystarczającą izolacyjność akustyczną. Tym samym wartość dostosowania akustycznego to kwota 43.268,42 a nie tak jak wskazał w opinii : 43.327,66 zł.

Tym samym Sąd uznał opinię biegłego J. P. za w pełni wiarygodną, szczególnie, że opinia została sporządzona przez osobę kompetentną, dysponującą odpowiednim zasobem wiedzy. Opinie jest konsekwentna, jednoznaczna i stanowcza, a nadto została wydana z uwzględnieniem całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i badań własnych biegłego. Biegły w sposób szczegółowy przedstawił w swojej opinii przesłanki, na których się oparł formułując końcowe wnioski. Zaprezentowane ustalenia poparte zostały rzeczową, logiczną i zgodną z

zasadami poprawnego wnioskowania argumentacją, co pozwala stwierdzić, że autor opinii dysponuje rzetelną wiedzą specjalistyczną w swojej dziedzinie i pozwala je uznać za pełne i kompletne.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał za zbędne przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy był bowiem wystarczający dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd.

Sąd zważył, co następuje:

Powód jest właścicielem nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 324 m², dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Obecnie nieruchomość jest zabudowana budynkiem mieszkalnym. W konsekwencji był on uprawniony do dochodzenia od pozwanego odszkodowania z powyższego tytułu.

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się odszkodowania na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska (u.p.o.ś.), wywodząc swoje roszczenia z faktu utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P. na mocy uchwały Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 października 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P.. Jest niesporne, że na jej podstawie należąca do powoda nieruchomość znalazła się w tzw. strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania. W ramach zgłoszonego powództwa powód domagał się odszkodowania z tytułu spadku wartości jej nieruchomości w związku z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) oraz z tytułu kosztów odpowiadających nakładom koniecznym do zapewnienia nieruchomości właściwego klimatu akustycznego. Za uwzględnieniem roszczenia przemawiała analiza materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy oraz ocena stanu faktycznego, dokonana przez pryzmat przepisów powołanych w uzasadnieniu pozwu. Należało podzielić argumentację powoda o istnieniu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego za tak ustalony stan faktyczny, elementem którego jest utrata wartości rynkowej należącej do niej nieruchomości oraz konieczność poniesienia kosztów odpowiadających nakładom koniecznym do zapewnienia nieruchomości właściwego klimatu akustycznego w związku z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P..

Stosownie do przepisu art. 135 § 1 u.p.o.ś. obszar ograniczonego użytkowania tworzy się dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej, jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu.

Obszar ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dla zakładów, lub innych obiektów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako takie przedsięwzięcie, tworzy sejmik województwa, w drodze uchwały – art. 135 ust. 2 u.p.o.ś. Przed nowelizacją tego przepisu czynił to natomiast właściwy wojewoda w drodze rozporządzenia; przykładem tutaj jest chociażby lotnisko wojskowe (...). Dla zakładów lub innych obiektów, niewymienionych w art. 135 ust. 2 u.p.o.ś., czyni to rada powiatu, w drodze uchwały (art. 135 ust. 3 u.p.o.ś.). Zgodnie z treścią art. 135 ust. 3a u.p.o.ś. tworząc obszar ograniczonego użytkowania, wskazane organy określają granice obszaru, ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu, wymagania techniczne budynków oraz sposób korzystania z terenów wynikające z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub analizy porealizacyjnej albo przeglądu ekologicznego. Tworzące obszar ograniczonego użytkowania uchwała sejmiku województwa (uprzednio rozporządzenie właściwego wojewody) albo uchwała rady powiatu - po ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 2 i art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449) - stają się aktami prawa miejscowego.

Powód ostatecznie domagał się kwoty 112.711,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, z tym, że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a w tym:

- 1) kwotę 31.335 zł tytułem spadku wartości nieruchomości wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, z tym że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
- 2) kwotę 81.376,06 zł tytułem koniecznych nakładów wraz z ustawowymi odsetkami od 26 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, z tym że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Biegły wszechstronnie określił tendencje na rynku nieruchomości w strefie ograniczonego użytkowania, jak i poza nią, biorąc pod uwagę szereg okoliczności mających wpływ na ceny nieruchomości. Nie budził wątpliwości wpływ obszaru ograniczonego użytkowania lotniska(...)na wartość nieruchomości tam położonych, co spowodowało, iż ceny uzyskiwane za nieruchomości położone na obszarze ograniczonego użytkowania były niższe od cen podobnych nieruchomości położonych poza tym obszarem, w innych częściach miasta P..

Opierając się na opinii biegłego W. sąd stwierdził istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania a zmianami cen, w tym spadkiem wartości rynkowej nieruchomości. Zdaniem sądu sama świadomość ponadnormatywnych immisji (hałasu) niewątpliwie ujemnie wpływa na atrakcyjność nieruchomości, a dodatkowo usankcjonowanie generowania tych immisji uniemożliwia właścicielowi wystąpienie o ochronę przed nimi na drodze prawnej.

Wskazać należy, że normalny (adekwatny) związek przyczynowy zachodzi wówczas, gdy według empirycznie poznanych praw rządzących określoną sferą życia człowieka i występujących w tej sferze prawidłowości określony fakt jest skutkiem innego określonego faktu (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 października 1972 r., II PZ 288/72). W ocenie sądu tak rozumiany związek przyczynowy istnieje w rozpoznawanej sprawie. Niewątpliwym jest bowiem związek spadku wartości nieruchomości z zakłóceniami w korzystaniu z niej wywołanymi sąsiedztwem lotniska, które generuje hałas i nakazem znoszenia tego hałasu bez możliwości skorzystania z roszczenia negatoryjnego z art. 222 § 2 k.c.

Mając powyższe na względzie sąd uznał, że powód w wystarczający sposób wykazał, iż wartość objętej rozpoznawanym żądaniem nieruchomości uległa zmniejszeniu z uwagi na objęcie jej obszarem ograniczonego użytkowania wprowadzonym rozporządzeniem Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P..

W konsekwencji, na podstawie powołanych wyżej przepisów ustawy, zasądzeniu tytułem odszkodowania z tego tytułu podlegała na rzecz powodów kwota 31.335 zł.

Wskazać również należy, że szkoda w majątku powoda przejawiająca się w konieczności poniesienia nakładów rewitalizacyjnych powstała już w dacie wejścia w życie uchwały Nr (...) Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P., tj. w dniu 28 lutego 2012 r. W tym miejscu wskazać należy, że polska norma PN-B-02151-3:2015-10 normuje wymaganą izolacyjność akustyczną przegród budowlanych.

Z opinii biegłego sądowego J. P. wynika, że budynek mieszkalny powoda przed wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania spełniał normy z zakresu izolacyjności akustycznej. Natomiast po wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania przedmiotowy budynek nie spełnia już tych wymogów. W związku z tym, wymaga nakładów w postaci wymiany okien na okna o podwyższonej izolacyjności akustycznej a także zainstalowania wentylacji pomieszczeń wewnętrznych, co ma bezpośredni związek z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...)w P.. Koszt nakładów, które powód powinien ponieść w związku z wprowadzeniem OOU w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego dla nieruchomości położonej w P., przy ul. (...), wynosi 81.316,82 zł.

Wprawdzie pozwany zgłosił pod adresem opinii szereg zarzutów, ale biegli odnieśli się do nich wyczerpująco na rozprawie i ostatecznie okazały się one niezasadne. Sąd podzielił bowiem w całości pisemne opinie wraz z ustnymi wyjaśnieniami złożonymi na rozprawie przez biegłych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 112.651,82 zł.

O odsetkach za opóźnienie, Sąd orzekł w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c., zasądzając je od kwoty 28.360 zł (wynikającej z opinii biegłego B. W. z dnia 23 marca 2017 r. dot. oszacowania zmniejszenia wartości nieruchomości powoda) od dnia 19 kwietnia 2017 r. (tj. dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu opinii biegłego w zakresie spadku wartości nieruchomości) do dnia zapłaty, a także od kwoty 2.975 zł stanowiącej różnicę oszacowania spadku wartości nieruchomości wynikającej z opinii zaktualizowanej biegłego B. W. z dnia 12 czerwca 2017 r., od dnia 23 sierpnia 2017 r. (tj. dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu opinii zaktualizowanej biegłego w zakresie spadku wartości nieruchomości) do dnia zapłaty. Ponadto, Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 5.000 zł o jaką wnosił początkowo powód tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych od dnia 14 września 2017 r. (tj. dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu opinii biegłego w zakresie konieczności poniesienia nakładów akustycznych) do dnia zapłaty, a także od kwoty 76.316,82 zł, która stanowi resztę sumy potrzebnej do poniesienia nakładów akustycznych, od dnia 5 grudnia 2018 r. (tj. dnia następującego po dniu złożenia pisma z 3 grudnia 2018 rozszerzającego powództwo) do dnia zapłaty.

Sąd umorzył postępowanie co do kwoty 3.665 zł na podstawie art. 355 § 1 kpc wobec skutecznego cofnięcia pozwu w tym zakresie przez powoda.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone z uwagi na niezasadne żądanie odsetek, albowiem właściwym jest zasądzenie odsetek od momentu skonkretyzowania wysokości roszczenia, a więc od dnia następującego po dniu kiedy pozwany powziął wiadomość o rzeczywistej już, a także oszacowanej przez biegłego wysokości roszczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisów art. 100 k.p.c., obciążając nimi w całości stronę pozwaną. Sąd pozostawił szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu (art. 108 § 1 zd. 2).

Sędzia Iwona Godlewska